

Boligregisteret (BBR-systemet), så oplysninger om energimærke og energiplan bliver tilgængelige for BBR-systemets brugere.

EU-retlige konsekvenser

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter. Forslaget indebærer, som det er nævnt, at Danmark fortsat lever op til kravet i EU-direktivet om CO₂-begrænsning (93/76/EØF) – det såkaldte omnibusdirektiv. Forslaget er ikke underlagt krav om notifikation, men loven vil, når den er vedtaget, som et led i Danmarks opfyldelse af omnibusdirektivet, blive fremsendt til Europakommissionen til orientering.

Miljømæssige konsekvenser

Den besparelse, der kan opnås som følge af lovforslaget, vil især afhænge af den udbredelse, som konsulentordningerne kan opnå, og af i hvor høj grad de besparelsesforslag, som beskrives i energiplanerne, bliver realiseret.

Såfremt ordningerne opnår en væsentlig højere udbredelse end de eksisterende ordninger, og såfremt energikonsulenternes besparelsesforslag realiseres i væsentligt omfang, skønnes ordningen i år 2005 at resultere i en besparelse på ca. 4-6 PJ på varmemeforbruget og ca. 300-600 GWh el pr. år svarende til 2-3% af det samlede varme- henholdsvis elforbrug i de sektorer, der er omfattet af lovforslaget.

Denne reduktion i energiforbruget vil svare til en reduktion i CO₂-udledningen på 0,6-0,8 mio. tons pr. år i 2005, svarende til 5-7% af målsætningen om at reducere CO₂-emissionen med ca. 12 mio. tons fra år 1988 til 2005.

Den skønnede reduktion i CO₂-udledningen bygger på besparelsesforslag, som vurderes at være privatøkonomisk rentable inkl. udgifterne til udarbejdelsen af energimærkning og energiplaner.

Gennem rådgivningen om vandforbrug vil der kunne opnås besparelser gennem investeringer og ændring af brugeradfærd. Besparelsen på vandforbruget skønnes at være af størrelsesordenen 5-10 mio. m³ pr. år i 2005.

Beregningerne forudsætter, at de nye konsulentordninger kombineres med en informationsindsats, der udbreder kendskabet til ordningen, og som giver anvisninger på mulighederne for at realisere energiplanernes anbefalinger. Det er ligeledes forudsat, at konsulentordningen for små ejendomme koordineres med den nye Huseftersynsordning.

Erhvervmæssige konsekvenser

Generelt har investeringer i energi- og vandbesparende foranstaltninger en positiv erhvervsøkonomi-

misk effekt gennem øget ordretilgang til virksomheder i de relevante brancher.

Økonomisk har lovgivningen konsekvenser i form af omkostninger til konsulentydelse. For de store ejendomme vurderes omkostningerne for den enkelte ejendom i boligsektoren at svare til det nuværende omkostningsniveau for VKO-ordningen. For den offentlige sektor samt privat handel og service vil konsulentomkostningerne være lidt højere, hvilket modsvares af større besparelsesmuligheder. For de små ejendomme vil omkostningerne for den enkelte ejendom svare til de nuværende omkostninger til varmesyn. Dog vil ordningen blive udvidet til også at omfatte ejendomme opført efter 1979 og ejendomme med varmesyn, energiattest eller energimærkning, der er mere end 3 år gamle på salgstidspunktet.

En målrettet uddannelses- og informationsindsats over for konsulenterne sammenholdt med andre supplerende initiativer kan betyde, at særligt energieffektive komponenter og udstyr vil få et større marked.

Forslaget vil, ud over den direkte konsulentbeskæftigelse, have effekt på beskæftigelsen inden for byggesektoren. Det skønnes, at der årligt vil blive gennemført investeringer på 5-600 mio. kr., svarende til en årlig beskæftigelse på ca. 1000 mandår fra 1998. Da der ikke i lovforslaget er pligt til at gennemføre investeringer, vil eventuelle tendenser til højere prisniveau bevirke, at investeringer vil kunne udsættes til et mere gunstigt tidspunkt.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Brugerøkonomisk er lovforslaget i balance set over en periode på 5-10 år. Der er regnet med besparelser som følge af såvel energibesparende investeringer, driftsmæssige effektiviseringer, energieffektive renoveringer og udskiftninger som initiativer til at fastholde de opnåede besparelser. I vurderingerne af de besparelser, der opnås med forslaget, er der taget højde for besparelser, der realiseres som følge af stigninger i afgifter på energi og vand.

Lovforslaget er med de givne forudsætninger også *samfundsøkonomisk* tilfredsstillende, idet de samfundsøkonomiske omkostninger er på 100-300 kr. pr. sparet ton CO₂, hvilket er lavere end den afgift, som erhvervslivet ifølge lovkomplekset om de grønne afgifter skal betale for rumopvarmningsforbruget (400 kr. i 1997 og 600 kr. fra 1998 pr. sparet ton CO₂).

For den offentlige sektor vil der herudover være udgifter til at realisere de besparelsesmål, som måtte blive fastsat af miljø- og energiministeren. Der vil desuden være udgifter til udarbejdelse af grønne energiregnskaber, som dog ikke forventes at blive af væsentligt omfang, idet det vurderes, at en betydelig